

РЕШЕНИЕ

№ 6167

гр. София, 31.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **5945** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба на С. Д. М. срещу отказ за издаване на винетен стикер за локално платено паркиране по заявление, вх. № В./05.11.2015 г. на [фирма], поделение „Паркиране и мобилност“. В съответствие с указанията на ВАС по адм.д. № 9296/2016 г., настоящият съдебен състав е установил, че липсва изричен отказ, обективиран в нарочен писмен акт. В жалбата до съда се иска оспореният отказ да бъде отменен, като ответникът бъде задължен да издаде винетен стикер за локално платено паркиране на жалбоподателя. Наведени са доводи относно незаконосъобразността на отказа. Жалбоподателят твърди, че няма пречка кантората му, в която упражнява професията си на нотариус, да е на постоянния му адрес. Счита, че отговаря на всички изисквания според Наредбата за организацията на движението на територията на Столична Община (НОДТСО). В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. И., който моли да се уважи жалбата и да се отмени оспорвания мълчалив отказ. Претендират се направените и в двете инстанции разноски.

Ответникът - [фирма], в съдебно заседание не се представлява. В приложената по делото молба от 16.10.2017 г. са изложени съображения за неоснователност на жалбата и се иска отхвърлянето и поради това, че на посочения адрес е регистрирана нотариална кантора, а не жилищен имот. Претендират се направените разноски пред всички инстанции.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че на 05.11.2015 г. С. Д. М. е подал заявление вх. № В. до [фирма] за издаване на годишен винетен стикер за локално платено паркиране.

Към заявлението са приложени копие от лична карта, видно от която постоянният адрес на М. е [населено място], [улица], ет.1, ап.2, копие от свидетелство за регистрация на МПС, удостоверяващо, че същият е собственик на МПС марка „Пежо“, модел „Партнер“ с ДК [рег.номер на МПС] и копие от нотариален акт № 56, т. I, рег. № 1542, д. № 49/2003г., от който се установява, че жалбоподателят е собственик на недвижими имот – апартамент № 2, находящ се на адрес [населено място], [улица], ет. 1.

На 04.12.2015 г. оспорващият е получил на електронната си поща писмо от 17.11.2015г., с което поделение „Паркиране и мобилност“ при [фирма] го осведомява, че на основание чл.72 от НОДТСО му е отказано издаването на стикер за локално платено паркиране поради факта, че имотът не е обособен като жилище, а се ползва за нотариална кантора на нотариус С. Д. М., номер 389.

Със Заповед № РД-09-05-436 от 29.07.2015 г. кметът на Столична община на основание чл.71 и чл.72 от НОДТСО е определил режим на локално платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост по подзони, видно от който, [улица] попада в зелена зона - подзона 6. Със заповедта е определен редът за оперативно издаване, активиране, анулиране и контролиране на винетни стикери за локално платено паркиране от [фирма], съгласно приложение № 1 към Заповедта.

От справка от официалния регистър на Нотариалната камара на РБ е видно, че жалбоподателят е вписан като нотариус под номер 389, с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В съответствие с указанията на ВАС по Решение № 6596/26.05.2017 г. по адм.д. № 9296/2016 г., задължителни за настоящия съд в съответствие с чл. 235, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав е установил, че липсва изричен отказ, обективиран в нарочен писмен акт, което обстоятелство е заявено от ответника в молба от 19.06.2017 г.

Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу мълчалив отказ, засягащ негови права и законни интереси и следователно подлежащ на оспорване, в законоустановения срок. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В електронно съобщение до жалбоподателя от 17.11.2015г. ответникът е приел, че не са налице условията за издаване на винетен стикер за платено локално паркиране, съгласно разпоредбата на чл. 71 и чл.72 от НОДТСО, тъй като имотът не е обособен като жилищен, а представлява нотариална кантора.

В съответствие с чл. 71 от НОДТСО (в редакцията, в сила към датата на издаване на мълчаливия отказ) на улици, булеварди и площади - общинска собственост, с въведен режим на почасово платено паркиране, кметът на Столична община със заповед въвежда режим на локално платено паркиране на ППС, чийто ползватели са от

домакинството (по смисъла на §1, т.2 от ДР на ДОПК) на собственици или наематели на обособени жилищни имоти, попадащи в зоните за почасово платено паркиране, и са с постоянен адрес, идентичен с адреса на жилищния имот. Съгласно чл.72 от НОДТСО правото по чл.71 се предоставя на физически лица, които управляват ППС по силата на право на собственост, или на правно основание, различно от правото на собственост, и са с постоянен адрес, идентичен с адреса на обособения жилищен имот, който използват за жилищни нужди.

Съгласно разпоредбата чл.78 от НОДТСО, винетните стикери по чл. 74 се издават, активират, анулират и контролират от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община. В чл.77 от НОДТСО, са разписани редът и условията за издаване на винетен стикер за локално платено паркиране на ППС на собственици и наематели на обособени жилищни имоти, попадащи в зоните за почасово платено паркиране - 1. Лицата, желаещи да ползват услугата локално платено паркиране, подават заявление по образец до [фирма], в което декларират обстоятелствата, установяващи правото по чл.71 и чл.72 и периода на ползване, съгласно чл.75 от НОДТСО; 2. За установяване на обстоятелствата по чл.72, при подаване на заявлението лицата представят за справка посочените документи, удостоверяващи собствеността върху ППС, имота и самоличността на лицето.

Правото на локално платено паркиране се установява с надлежно издаден винетен стикер, залепен на предното стъкло на превозното средство. Винетният стикер е от вида, указан в текста на чл.74 от НОДТСО. Същият се издава за срок от един или дванадесет месеца след установяване на правото на лицето по чл.72 и заплащане на същото на сума в размер, определен с решение на Столичния общински съвет.

В разглеждания случай е безспорно, че С. М. е собственик на недвижим имот, находящ се в гр. С., [улица], който попада в зелена зона, подзона б, съгласно цитираната по-горе заповед на Кмета на Столична община. Не се спори между страните, че на същия адрес е регистрирана и кантората на М., която е вписана като нотариус, видно от справката в Нотариалната камара. Видно от писмото за отказ, получено по електронната поща от жалбоподателя от 17.11.2015г., както и от становището на ЦГМ ЕАД, това обстоятелство е довело до отказ за издаване на стикер за локално платено паркиране, защото според [фирма] имотът, за който се иска издаването на стикер, не е жилищен.

В чл.13, ал.2 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност /ЗННД/ и чл.25 от Наредба 32/1997г. за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори са определени нормативните изисквания, на които следва да отговаря нотариалната кантора – нотариалната кантора се състои от две или повече функционално свързани помещения, в които се намират канцеларията на нотариуса и служебният му архив. Нотариалната кантора трябва да е организирана, така че да гарантира опазването на нотариалния архив, за което нотариусът е длъжен да приложи всички необходими мерки. ЗННД и Наредба 32 не поставят допълнителни ограничения за това, в един апартамент, къща или етаж от къща, едновременно да бъде обособена нотариална кантора, а в останалите помещения на същия имот да бъде жилището на нотариуса.

Представено е по адм.дело № 11833/2015г. становище от Председателя на Съвета на Нотариусите на Нотариалната камара на РБ с изх.№ 1122/15.12.2015г., в което се твърди, че използването на останалата част от собствения на нотариус С. М. апартамент №2 в [населено място], [улица], ет.1, за негово жилище не влиза в

противоречие със законовите изисквания за разкриване на нотариална кантора и упражняване на нотариална дейност.

Тълкуването на визираните норми, както и на становището на председателя на съвета на нотариусите, не оставя съмнение, че няма пречка кантората на нотариуса да е в жилището му, където той живее постоянно. В тежест на администрацията е да докаже, че имотът не се ползва като жилище или че е извършено преустройство, което не позволява ползването му за жилищни нужди. В разглеждания случай, от описания по-горе нотариален акт се установява, че имотът представлява апартамент, находящ се на адрес, съвпадащ с постоянния адрес на С. М., който е и негов собственик.

Въз основа на горното настоящият съдебен състав намира, че основанието, посочено в електронното писмо и становищата на ЦГМ ЕАД, че имотът не е обособен като жилищен, а представлява нотариална кантора, поради което право на локално платено паркиране не може да бъде предоставено на жалбоподателя, е посочено неправилно. Съдът отчита също така и принципа на последователност и предвидимост при издаването на административни актове, с оглед на обстоятелството, че на жалбоподателя в предходната година /2014/ е издаден годишен стикер именно за паркиране пред това жилище.

Съдът намира, че [фирма] е компетентен да издава и съответно да отказва издаването на винетни стикери за локално паркиране, защото според чл.78 от НОДТСО (в приложимата редакция), винетните стикери по чл.74 се издават, активират, анулират и контролират от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, в случая това е посочената по-горе заповед № РД-09-05-436/29.07.2015 г. на кмета на СО.

Във връзка с изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като делото се върне като преписка на [фирма] за произнасяне по подаденото заявление при съобразяване тълкуването и прилагането на закона в съответствие с мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл.226, ал.3 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените по делото разноски в размер на 910 лв., от които 300 лева платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 17.10.2017 г. по адм.дело №5945/2017 на АССГ, 10 лева платена държавна такса и 300 лева платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 12.05.2016г. по адм. дело №11833/2015 г. на АССГ и 300 лева по договор за правна защита и съдействие от 24.04.2017г. по адм. дело №9296/2016г. на ВАС.

Воден от изложеното, Административен съд София – град, Трето отделение, 55–ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на [фирма] да издаде винетен стикер за локално платено паркиране по постоянен адрес по заявление вх. № В./05.11.2015 г. на С. Д. М..

ИЗПРАЩА преписката на [фирма] за произнасяне по заявление вх. В./05.11.2015 г. на С. Д. М., съгласно дадените по-горе задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в законоустановения срок.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на С. Д. М. сумата от 910 (деветстотин и десет) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: